

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД – НЕОБХІДНА УМОВА УДОСКОНАЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ У ВОЄННИЙ ЧАС

Колб О. Г.

*доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України,
професор кафедри кримінальної юстиції
Державного податкового університету*

Пирожик О. В.

*депутат Волинської обласної ради, уповноважений з антикорупційної діяльності
комунального підприємства «Волинський обласний фтизіопульмонологічний
медичний центр» Волинської обласної ради*

Відкрита військова агресія російської федерації (рф) проти України та її суспільно небезпечні наслідки для нашої держави, обумовлюють об'єктивну необхідність повному підійти до змісту правового механізму забезпечення національної безпеки України та існуючої на сьогодні практики його реалізації.

Додатковими аргументами щодо постановки цього питання у такій площині виступають такі обставини:

а) сформовані з часу створення «московії» до сьогодення імперські (загарбницькі, нецивілізовані, варварські тощо) погляди та настанови росії на вирішення тих чи інших питань зі своїми сусідами, зокрема з Україною, тільки силовими (збройними, терористичними, нелюдськими тощо) методами;

б) постійна неготовність нашої держави, особливо, упродовж останнього століття (1917-2019 рр.), до відбиття агресії росії у силу авантюристичних, безвідповідальних та інших тому подібних дій тодішнього керівництва України, яке надіялось при цьому на підтримку Заходу і США, а не на власний національний ресурс;

в) відсутність із часів незалежності України ефективної та дієздатної системи національної безпеки і оборони за зразками держав, які мають аналогічних вічно ворогуючих сусідів (Палестину, Північну Корею, Іран тощо) – мова, передусім, стосується Ізраїлю та Північної Кореї;

г) інші аналогічні проблеми, пов'язані із забезпеченням національної безпеки в Україні [1, с. 128].

Поряд із цим, у контексті тих негативних обставин, які склались протягом півторарічної війни України з рф, вказана тематика досліджена недостатньо та безсистемно, що виступає однією з детермінант, яка знижує рівень забезпечення національних інтересів та, в цілому, національної безпеки нашої держави у сьогоденні та подальшій історичній перспективі її розвитку на світовій арені, що й виступає додатковим аргументом необхідності більш детального та комплексного вивчення існуючих у зв'язку з цим проблем на науковому рівні.

Зокрема, як свідчить сучасна практика протидії військовій агресії рф з боку України, досі на вкрай низькому рівні знаходиться в нашій державі організація забезпечення національної безпеки, особливо в частині реалізації заходів запобіжного

характеру, які б або унеможливили, або зменшували руйнівні суспільно небезпечні наслідки посягань країн терористичного спрямування на її національні інтереси [2].

У цьому аспекті звертають на себе увагу нормативно-правові акти, що прийняті в Україні на протязі 2022-2023 рр. та в яких, зокрема, жодним словом не ведеться мова про систему підготовки належних військових резервів та підготовку населення до ведення бойових дій на окупованих територіях, а також про поведінку під час застосування державою-агресором зброї масового знищення.

Наочним прикладом такої державно-правової «прогалини» у системі забезпечення національної безпеки України можна назвати сучасний незадовільний стан бомбосховищ у населених пунктах [3] та постійне зростання кількості «ухилянтів» від військової служби з використанням, зокрема, таких протиправних схем, як система «Шлях» та ін. [4].

Відповідь на питання про причини зазначених проблем, без сумніву, лежить у площині законодавчих актів, зміст яких не передбачає заходів щодо запобігання вказаним та іншим тому подібним явищам, які знижують рівень забезпечення національних інтересів, у тому числі з урахуванням позитивного зарубіжного досвіду, що має місце в таких державах, які постійно готові до відбиття військової агресії з боку сусідніх держав.

ЛІТЕРАТУРА

1. Письменний Є. О. Колабораціонізм у сучасній Україні як кримінально-правова проблема. Право України. 2020. № 12. С. 116-128.
2. Посол Китаю в ЄС про підтримку кордонів України 1991 року: «Не розумію, чому б і ні». URL: <http://www.ukrinform.ua>.
3. «Цинічно і ганебно»: Зеленський оцінив стан бомбосховищ у більшості міст України. URL: <http://focus.ua>.
4. СБУ ліквідувала ще 14 схем ухилення громадян від мобілізації і виїзду за кордон. URL: <http://www.ib.ua>.

ОСОБЛИВОСТІ ПРИТЯГНЕННЯ ОСОБИ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА СТ. 130 КУпАП

Полупан В. О.

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
навчально-наукового інституту економіки і права*

Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького

Обрусна С. Ю.

*доктор юридичних наук, професор кафедри державно-правових дисциплін
Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького*

Варто зауважити, що адміністративні правопорушення є одним із найбільш поширених видів правопорушень на сьогодні. Зокрема, щоденно в дорожньо-транспортні пригоди потрапляє значна кількість осіб. Так, за статистичними даними Національної поліції України, у період 01.01.2023 по 30.06.2023 в Україні